

ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε

Ἦὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο
 ὀρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φέροις ἠδὲ βροτοῖσιν·
 οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος
 μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἔων ἐν δώμασι νύμφης·
 "Ζεῦ πάτερ ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 μή τις ἔτι πρόφρων ἀγανὸς καὶ ἦπιος ἔστω
 σκηπτοῦχος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
 ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' εἴη καὶ αἴσυλα βέζου·
 ὡς οὐ τις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
 λαῶν οἴσιν ἀνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἦπιος ἦεν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
 ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἦν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι·
 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρητμοι καὶ ἑταῖροι,
 οἳ κέν μιν πέμπουεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
 νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμᾶσαι
 οἴκαδε νισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκοῆν
 εἰς Πύλον ἠγαθέην ἦδ' εἰς Λακεδαίμονα δῖαν."
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "τέκνον ἐμόν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων·
 οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτῆ,
 ὡς ἦ τοι κείνους Ὀδυσσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών·
 Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γάρ,

Καλυψοῦς ἄντρον Aelianus 2 ἄρν. codd. 7 ἐκ τῆς ἐν Ἰλιάδι
 Νέστορος εὐχῆς μετατίθεται schol. (?) 8 εἴη P³⁰, cf. ξ 152
 13 κείται] μῦνοι P³⁰ οἰκειότερον ἐν Ἰλιάδι κείται περὶ φιλοκτήτου
 (B 721) νῦν δὲ ἔδει τετιμημένος ἦτορ εἶναι schol. 14 ον (?) οὐδ' μιν P³⁰
 17 τεοᾶσειεν α γρ. R¹⁷, cf. ξ 297 21 δημειβετ ε]πειτα πατηρ
 ανων 1ε θεωντε P³⁰ 24 α οισιν ενι μεγαρ]οις η αμφαδοι η
 [ε κρ]υφ[η]δ[ον P³⁰, cf. α 295 λ 119

ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαίαν ἴκηται,
 μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετῆς ἀπονέωνται."
 Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ἦδα·
 "Ἑρμεία· σὺ γὰρ αὐτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι·
 νύμφη εὐπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλήν,
 νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὡς κε νέηται
 οὔτε θεῶν πομπῆ οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἀλλ' ὁ γ' ἐπὶ σχεδὴς πολυδέσμου πῆματα πάσχων
 ἤματι εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἴκοιτο,
 Φαιήκων ἐς γαίαν, οἱ ἀγχίθιοι γεγάασιν,
 οἳ κέν μιν περὶ κῆρι θεὸν ὡς τιμήσουσι,
 πέμψουσι δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλις ἐσθῆτά τε δόντες,
 πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 εἰ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἴσαν.
 ὡς γὰρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους ἰδέειν καὶ ἰκέσθαι
 οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἔην ἐς πατρίδα γαίαν."
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος ἀργειφόντης.
 αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμβρόσια χρύσεια, τὰ μιν φέρων ἡμὲν ἐφ' ὑγρῆν
 ἦδ' ἐπ' ἀπείρονα γαίαν ἄμα πνοιῆς ἀνέμοιο.
 εἴλετο δὲ ῥάβδον, τῆ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει
 ὦν ἐθέλει, τοὺς δ' αὐτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
 τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς ἀργειφόντης.
 Πιερίην δ' ἐπιβὰς ἔξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·
 σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κύμα λάρῳ ὄρνιθι ζοικῶς,
 ὅς τε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἄλδος ἀτρυγέτιο

26 ἀσκηθῆς αρρ Η³ Pal., cf. sim. 144, 168, ι 79 λ 535 ξ 255
 27 α [...] ρῆ] προ[P³⁰ 29 [υιεφι]ερμει[α P³⁰: v. om. α 32 []ω[ν
 π]ομ[κπι. . .] π[scu η]ε θε[. . P³⁰ 32 α]ασ[? τ]εμ[φ. ο]υδ[ει P³⁰, cf. Hes.
 Theog. 812 32 β]τε θωω[. .]σι φιλ[P³⁰ 34 κ' εικοστῷ vulg. κ' om.
 α, expunxit U⁷ Eust. (χωρὶς τοῦ κε αἰ κοινότεραι) Bentley γ' ρ
 38 χρυσόν τε χαλκόν τε L⁵, cf. X 340 al. 39 ποτ' ἐκ εἰ R⁵, cf. O 124,
 187 al. 40 α ου [γαρ οἱ μοιρ εστι δομ]ων αποτηλε λασθα[ι P³⁰ (sc.
 αλαθησθαι), cf. γ 313 41 αλ[λ ετι πολλα παθοντα φιλ. κτλ.] P³⁰
 τ' ιδέειν codd. 42 ἦν g L⁵ R³ U⁸ 44 γρ. καθ' H¹ V² (sc. αὐ-
 τίκα καθ' ὅδ') 47 οὐδ' ἐν φασιν ὄφελος ἐνθάδε ῥάβδου ὡσπερ ἐν Ἰλιάδι
 (Ω 445) schol. 48 ἐθέλη ι U⁵ (αἰ κοινὰ διὰ τοῦ ἦ ἐθέλη schol.
 Ω 344) 50 ἀναγκάιον τὸ ἔπος schol. πειριηῆ P³⁰ 52 ος τ ενι
 κολπο[ισιν δει]νῆς P³⁰

ἰχθύς ἀγρώσων πυκνὰ πτερὰ δεύεται ἄλμη·
 τῷ ἴκελος πολέεσσι δ' ἰχθύσιν κύμασιν Ἐρμῆς.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἔουσαν,
 55 ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἤπειρόνδε
 ἦεν, ὄφρα μέγα σπέος ἴκετο, τῷ ἐνὶ νύμφῃ
 ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν εὐούσαν.
 πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφω μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὁδμῇ
 60 κέδρου τ' εὐκαάτοιο θύου τ' ἀνὰ νῆσον ὁδώδει
 δαιομένων· ἢ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσι ὅπλι καλῇ
 ἰστον ἐποιομένη χρυσεῖη κερκίδ' ὕφαιεν.
 ὕλη δὲ σπέος ἀμφὶ πεφύκει τηλεθώσα,
 κλήθρη τ' αἰγείρος τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
 65 ἔνθα δὲ τ' ὄρνιθες ταυσιπτεροὶ εὐνάζοντο,
 σκῶπες τ' ἱρηκές τε ταυύλωσσοί τε κορώναι
 εἰνάλῃαι, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
 ἢ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπέους γλαφυροῖο
 ἡμερὶς ἠβώωσα, τεθῆλει δὲ σταφυλῆσι·
 70 κρήναι δ' ἐξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
 πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
 ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου ἠδὲ σελίνου
 θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
 θηήσατο ἰδὼν καὶ τερφθείη φρεσὶν ἦσιν.
 75 ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος ἀργειφόντης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα ἐῶ θηήσατο θυμῷ,
 αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὸν σπέος ἦλυθεν· οὐδέ μιν αὐτὴν
 ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψώ, δία θεάων,
 οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται

53 ἰχθ[υ]ας P³⁰ 54 προσέθηκέ τις οὐ δεόντως τὸν στίχον schol.
 (ὀβελίσσουσι ἦτοι ἀθετοῦσι Eust.) 58 δεινὴ θεὸς ἀδδήσσα Macrob. v.
 12. 8 (= κ 136) 59 δαίετο efjk Pal., cf. I 212 T 317 F 343, 376
 ita ips L⁵ τηλόσε cet. 60 ἀπὸ (ὑπὸ) καλῶν Macrob. iii. 19. 5
 ὀφρεὶ gk P³⁰ 61 νύμφη δὲ εὐπλοκαμούσα Καλυψώ, γρ. P
 H³ Pal. 66 κῶπες Aristot. ap. Ael. H. N. xv. 28, Alex. Mynd. ap.
 Ath. 391 C 68 ἐν δ' αὐτοῦ f Br γρ. O, conl. Ernesti 72 μαλ' αἰκοί
 quidam (τινὲς δὲ περισπῶσιν ἴν' ἢ κατὰ συναλοίφην) ἴου] σίου L⁵,
 Ptol. Euergetes ap. Athen. 61 C, schol. Theocr. v. 125 (λειμῶνος μαλακοῦ
 νία) : θρύου R¹¹ (gl. ῥήγανου)

ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει. 80
 οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
 ἀλλ' ὃ γ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος, ἔνθα πάρος περ,
 δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων.
 πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
 Ἐρμείαν δ' ἐρέεψε Καλυψώ, δία θεάων, 85
 ἐν θρόνῳ ἰδοῦσασα φαειῶ σιγαλόεντι·
 “Τίπτε μοι, Ἐρμεία χρυσόραπι, εἰλήλουθας
 αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὐ τι θαμίξεις.
 αὔδα ὅ τι φρονεῖς· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
 εἰ δύναμαι τελέσαι γε καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν. 90
 ἀλλ' ἔπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θεῖω.”
 Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν
 ἀμβροσίης πλήσασα, κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
 αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος ἀργειφόντης.
 95 αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε καὶ ἦραρε θυμὸν ἔδωδῆ,
 καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσσι ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 “Εἰρωτᾶς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλευαι γάρ.
 Ζεὺς ἐμέ γ' ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
 100 τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἀλμυρὸν ὕδωρ
 ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἳ τε θεοῖσιν
 ἱερά τε ῥέζουσι καὶ ἐξαίτους ἐκατόμβας.
 ἀλλὰ μάλ' οὐ πως ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
 οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιώσαι.
 φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι οἷζυρώτατον ἄλλων, 105
 τῶν ἀνδρῶν οἳ ἄστου πέρι Πριάμοιο μάχοντο

80 ἦτις Ag. 82 πάρος γε gik U³ Eust. 83 στεναχῆσιν
 Aristoph. R¹¹ ἐρίχθων Apio in E. M. 371. 28 (qui leg. et ἐριχθόμενην
 Ψ 317) : ἀρεχθῶν schol. Ap. Rhod. i. 275, cf. Ψ 30 84 ὁ στίχος οὗτος
 περιττός schol. (= 158) δερκέσκετο bgl L⁴ U⁵ (H¹ L⁵ ss., p corr.) :
 δερδέσκετο cet. 91 om. aobk L³ U⁵ (= 387) 94, 95 εὐτελεῖς...
 ο στίχοι schol. 95 a-d add. uv. P³⁰. alloquitur Merc. Calypso. con-
 spiciuntur 95 b χρυσόραπι δ' [ωτορ εαων 95 d ἠδε [περησας 96 μιν]
 ἐ Bentley. ut δ 706 97 ἔγωγε g 98 νημερτέα f 102 ἱερά, om.
 τε d R³ R⁶ R⁸ 104 a]ος πλεξεν τι λα[(?) P³⁰ 105-11 περιττοί
 οἱ στίχοι . . . οἳ δὲ τελευταῖοι ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα εἰσὶ μετενηνεγμένοι
 (133, 4), schol. 106 a]στου μεγα πριαμ[οιο P³⁰

εὐνάετες, δεκάτῳ δὲ πολὺν πέσαντες ἔβησαν
οἰκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἢ σφω ἐπῶρσ' ἀνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι, 110
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασσε.
τὸν νῦν σ' ἠνώγειν ἀποπεμπέμεν ὅττι τάχιστα·
οὐ γάρ οἱ τῆδ' αἴσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι,
ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους ιδέειν καὶ ἰκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ ἔην ἐς πατρίδα γαίαν." 115
Ὡς φάτο, ῥίγησεν δὲ Καλυψώ, δία θεάων,
καὶ μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
"Σχέτλιοι ἔστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
οἳ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιω εὐνάξεσθαι 120
ἀμφαδίην, ἣν τίς τε φίλων ποιήσεται ἀκοίτην.
ὧς μὲν ὅτ' Ὀρίων' ἔλετο ῥοδοδάκτυλος Ἥώς,
τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ρεία ζῶντες,
ἦος ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποικομένη κατέπεφνευ.
ὧς δ' ὀπότε Ἰασίωνι εὐπλόκαμος Δημήτηρ, 125
ῶ θυμῷ εἴξασα, μίγη φιλότῃτι καὶ εὐνῇ
νειῶ ἐνὶ τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
ὧς δ' αὖ νῦν μοι ἀγασθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα 130
οἶον, ἐπεὶ οἱ νῆα θοῆν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.

108 ανιο]ντες αθηναίη[P³⁰ versibus 109-111 et 113 obelos
prae f. P²⁹, versui 110 et asteriscum, cf. 133, 4 110 ἀπέφθιθον
ab f i j o P²⁹ P³⁰ M³ U⁸ Eust., cf. 133 111] ανεμος τε κακος και [P³⁰
111 a]os μετ[α κ]υμασι νυκτος [αμολγω P³⁰ 112 ἠνώγειν
Ag. (Z 170) d.: ἠνώγει cet. αφ[ιθακηνηδε P³⁰ 114 τ' ιδέειν codd.
em. Bent., cf. η 76 118 δηλήμονες P², γρ. M³ (ἢ δηλήμονες
βλαπτικοί sch.) 119 θεῶς f l q εὐνάσθαι ο: εὐνηθῆναι E. M.
166. 45 120 ἦν τις efko: ἦτις cet.: εἰ R⁴, K O corr., cf. 80
123, 124 τινὲς ἀθετοῦσι τοὺς στίχους schol. 123 ἔως μιν codd. em.
Nauck ἀγνή Apio, H² U¹ 124 ἀγανοῖσι βελέεσσιν d i o, cf.
γ 280 127 τριπόλῳ quidam (οὐκ εἶδ) 129 ἀγάασθε a b j (δύνατον δὲ
καὶ ὡς ἢ[γάασθε] sch. sc. = 122) 130 περιτρόπιον g m 132 ἔλσας
b h i ἐλάσας Zen. vulg., cf. η 250

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλασσε.
τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον 135
θήσειω ἀθάνατον καὶ ἀγήρων ἥματα πάντα.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐ πῶς ἔστι Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἀλιώσαι,
ἔρρέτω, εἴ μιν κείνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει,
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. πέμψω δέ μιν οὐ πῆ ἐγὼ γε· 140
οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι,
οἳ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτὰρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαίαν ἵκηται."
Τῆν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορός ἐργειφύοντης· 145
"οὔτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίξσο μήνιν,
μή πῶς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ."
Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἐργειφύοντης·
ἢ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
ἦϊ, ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων. 150
τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὔρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε
δακρυόφω τέρσοντο, κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἦνδανε νύμφη.
ἀλλ' ἢ τοι νύκτας μὲν ἰαύεσκειν καὶ ἀνάγκη
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθειλόσῃ· 155
ἥματα δ' ἄμ πέτρησι καὶ ἠιόνεσσι καθίζων
δάκρυσι καὶ στοναχῆσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο δάκρυα λείβων.
ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσεφώνεε δία θεάων·

"Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν 160
φθινέτω· ἦδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.

133 de ἀπέφθιθεν cf. 110 135 φιλέεσκον (? lδ²) L³ Mon.,
H¹ ss.:] δ εφιλ[ε]ο]ν P³⁰ 136 ἀγήρων Ag. P⁶: ἀγήρων f: ἀγήραον
cet., cf. B 447 al. 144 ἀσκηθῆς b e V⁴ 150 ἦεν g k 156 δμ
Ag. ἐν codd. 157 om. a c i j L⁴ Ma Pal., uncino singulo not.
R⁵ (= 83) 158 de δερκέσκετο cf. 84

οἰκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ιδέσθαι. 220
 εἰ δ' αὖ τις ραίησι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
 τλήσομαι ἐν στήθεσσι ἔχων ταλαπευθέα θυμόν·
 ἦδη γὰρ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα
 κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω."
 Ὡς ἔφατ', ἥελιος δ' ἄρ' ἔδν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν· 225
 ἐλθόντες δ' ἄρα τῷ γε μυχῶ σπείους γλαφυροῖο
 τερπέσθην φιλότῃτι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως,
 αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς,
 αὐτῇ δ' ἀργύρεον φάρος μέγα ἔννυτο νύμφη, 230
 λεπτόν καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώην βάλετ' Ἴξυϊ
 καλλὴν χρυσεῖην, κεφαλῇ δ' ἐφύπερθε καλύπτρην·
 καὶ τότε Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν.
 δῶκέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσι,
 χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ 235
 στειλειὸν περικαλλῆς ἐλαΐνον, εὖ ἐναρηρὸς·
 δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον εὐξοον· ἄρχε δ' ὁδοῖο
 νήσου ἐπ' ἔσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 κλήθρη τ' αἰγειρός τ', ἐλάτῃ τ' ἦν οὐρανομήκης,
 αἶα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς. 240
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
 ἢ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψῶ, δῖα θεάων,
 αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα· θοῶς δέ οἱ ἦνυτο ἔργον.
 εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
 ξέσσε δ' ἐπισταμένως καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν. 245
 τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψῶ, δῖα θεάων·
 τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισι,

220 ἐλέσθαι f 221 θεός ij μ' ἐνὶ θ 222 ταλασίφρονα L⁴
 223 ita Ag. I 492 : πόλλ' ἐπ. καὶ πόλλ' ἐμ. codd. 224 γενέσθαι
 g Ma P² 228 sq. τὰ περὶ τὴν σχεδίαν Aelian. 230 ἀργύρεον
 e g L⁵, cf. κ 543, Ap. Rhod. iv. 474 232 ἐφύπερθε Ag. e j : ἐπέθηκε
 cet. (αἱ εἰκαιότεραι) : εἴ[P³⁰ 232 a κρηδεμνωιδ εφνπερθε καλυψατο δια
 θεων, cf. Ξ 184 232 b καλω νηγ[ατει] το ρα οι τεθυ[ωμενον] ηεν
 P³⁰, cf. Ξ 172 233 αυ[ταρ] οδ. P³⁰ 235 ἐπ' b f g i k : v. om. q
 236 στε[ιλειον] χ[αλεπον] μα[λα] τιμιον εν εναρηρος P³⁰ ἐπαρηρὸς o P⁷
 237 ἤρχε codd. 238 ἐσχατιῆν e d j l 240 περὶ κῆλα
 Chrysippus U² : περί d 242 πότνια νύμφη e k o 245 ξέσσε f P⁶
 247, 248 Ἀριστοφάνης τὸ αὐτὸ φέτο περιέχειν ἄμφω· διδ τῷ μὲν
 σίγμα, τῷ δὲ ἀντίσιγμα ἐπιτίθεισιν sch. 247 om. H¹

γόμφοισιν δ' ἄρα τὴν γε καὶ ἁρμονίησιν ἄρασεν.
 ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνῆρ
 φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων, 250
 τόσσον ἐπ' εὐρείαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
 ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρῶν θαμέσι σταμίνεσσι,
 ποίει· ἀτὰρ μακρῆσιν ἐπηγκενίδεσσι τελευτά.
 ἐν δ' ἰστόν ποίει καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
 πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνει. 255
 φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσύνῃσι
 κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
 τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψῶ, δῖα θεάων,
 ἰστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
 ἐν δ' ὑπέρας τε κάλους τε πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ, 260
 μοχλοῖσιν δ' ἄρα τὴν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
 Τέτρατον ἡμᾶρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα·
 τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψῶ,
 εἵματά τ' ἀμφίεσσασα θυώδεα καὶ λούσασα. 265
 ἐν δέ οἱ ἄσκον ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴωιο
 τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα
 κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλὰ·
 οὔρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 γηθόσυννος δ' οὐρῷ πέτασ' ἰστία δῖος Ὀδυσσεύς.
 αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνήντων 270
 ἡμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπτε
 Πληϊάδας τ' ἔσορῶντι καὶ ὄψε δύοντα Βοώτην·
 Ἄρκτον θ', ἦν καὶ ἄμαξαν ἐπὶ κλησιν καλέουσιν,
 ἦ τ' αὐτοῦ στρέφεται καὶ τ' Ὀρίωνα δοκεῖν,

248 ἔρηρεν h, γρ. d Eust. Ap. lex in Ἀρμονίων et in v. : ἔραρεν
 o p 251 τορνώσατ' quidam (ex 249) 252 [καὶ καλη]ν αυτην
 [αραρων] P³⁰ 253 ἐπητανίδεσσι Rhianus 254 post 257 pos.
 P³⁰ 254 τε τιθει P³⁰ 255 [κ]αδ δαρα P³⁰ 258 φαρη P³⁰
 259 a [π]ρος δαρα ικριοφιν[P³⁰ 260 ἐπ' j k L⁸ αυτης k L⁸
 262 ἔβδομον Clem. Alex. Strom. v. 14. 108 (Eus. Praep. Ev.
 xiii. 12) 263 sq. Ὀδυσσεὺς ἀνάπλους παρὰ Καλυψοῦς Paus. vii. 3. 7
 264 εὐώδεα Plut. de vit. aer. alien. 831 D καὶ λούσασα] σιγα-
 λόντα Macrobi. iii. 19. 5 272 ἔσορῶντι (codd.) et ἔσορῶντα (Paus.
 viii. 3. 7) Ag. διχῶς : τε δρῶντι o : θ' ὄρῶντι schol. θ 93 : θ' δρῶντι c

οἷη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὀκεανοῖο· 275
 τὴν γὰρ δὴ μιν ἄνωγε Καλυψώ, δία θεάων,
 ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
 ἐπτα δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἡματα ποντοπορεύων,
 ὀκτωκαιδεκάτη δ' ἐφάνη ὄρεα σκιδόντα
 γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἀγχιστον πέλεν αὐτῶ· 280
 εἶσατο δ' ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιοπῶν ἀνιῶν κρείων ἐνοσίχθων
 τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὄρέων ἴδεν· εἶσατο γὰρ οἱ
 πόντον ἐπιπλώων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον,
 κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν· 285

“ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
 ἀμφ' Ὀδυσῆϊ ἐμεῖο μετ' Αἰθιοπέσσιιν ἔοντος,
 καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδόν, ἔνθα οἱ αἶσα
 ἐκφυγέειν μέγα πείραρ διζύος, ἦ μιν ἰκάνει·
 ἀλλ' ἔτι μὲν μὴν φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος.” 290

Ὡς εἰπὼν σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον
 χερσὶ τρίαιναν ἐλών· πάσας δ' ὀρόθνηεν ἀέλλας
 παντοίων ἀνέμων, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
 γαίαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
 σὺν δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἔπεσον Ζέφυρός τε δυσαῆς 295
 καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
 καὶ τότε Ὀδυσσεύς λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·

“ὦ μοι ἐγὼ δειλός, τί νύ μοι μήκιστα γένηται ;
 δεῖδω μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν, 300
 ἦ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαίαν ἰκέσθαι,

277 νηὶς γρ. H³ Pal. U⁵ 281 ὅτ' ἐρινὸν Ar. M³ R⁶ : ἐρινὸς α
 R² : ὡς ὅτε ῥινὸς α P² : ἐρινὸς γρ. R¹⁷ : ῥίον γρ. R¹⁰ ut conl. Faesi
 284 ἐπιπλώων α j i r C : -είων vulg. 289 πείρας α ο : πείρας P⁷,
 O uv. 290 καὶ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος... διὰ τῶν δύο αἰ παρέκειτο
 ἔααν, schol. N 315 295 πέσε α g j k 296 αἰθρηγενέτης Mon.
 M³ M⁴ P⁸ R² : αἰθρηγενέτης Rhianus Aristoph., cf. O 171 κῦμα] πῆμα ο
 299 μήκιστα quidam (διὰ τοῦ χ) 300 μή μοι f k U⁶ εἶπεν
 g P⁷, L³ P¹ V⁶ U⁽⁶⁾ ss. Pal. corr. : εἶπη cet.

ἄλγέ' ἀναπλήσει· τὰ δὲ δὴ νῦν πάντα τελεῖται,
 οἴοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον, ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
 παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σὼς αἰπὺς ὄλεθρος. 305
 τρισμάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκισ οἱ τότε ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριω Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
 ὡς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπείν
 ἡματι τῷ ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
 Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι. 310
 τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μιν κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
 νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἴμαρτο ἁλῶναι.”

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
 δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξε.
 τῆλε δ' ἀπὸ σχεδῆς αὐτὸς πέσε, πηδάλιον δὲ 315
 ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δὲ οἱ ἰστὸν ἔαξε
 δευτῇ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα,
 τηλοῦ δὲ σπείρου καὶ ἐπικριον ἔμπεσε πόντῳ.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον, οὐδ' ἐδυνάσθη
 αἰψα μάλ' ἀνσχεθέειν μεγάλου ὑπὸ κύματος ὀρμῆς· 320
 εἵματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε δία Καλυψώ.
 ὀψὲ δὲ δὴ ῥ' ἀνέδν, στόματος δ' ἐξέπτυσεν ἄλμην
 πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς σχεδῆς ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
 ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐνὶ κύμασιν ἐλλάβειτ' αὐτῆς, 325
 ἐν μέσση δὲ καθίζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.

τὴν δ' ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἐνθα καὶ ἐνθα.
 ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας
 ἀμ πεδίον, πυκινὰ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχονται,
 ὡς τὴν ἀμ πέλαγος ἀνεμοὶ φέρον ἐνθα καὶ ἐνθα· 330

302 ἀναπλήσειν f Pal. ss., cf. 207 308 ὡς] καὶ b e i L⁴ L⁸ U⁸
 310 δαμέντι s L⁴ R⁵, cf. P 538 312 ἀλέσθαι Dem. Ixion (ἀλέσθαι
 cod.) 314 ἐπισσόμενον Ar. (διὰ τοῦ ι) : ἐπασσόμενον ο U⁷, cf. 431
 315 αὐτὸν βάλε Rhianus, cf. δ 508 317 τινὲς οὕτως, σὺν τῇ
 δίῃ τῶν ὑδάτων κτλ. schol. γρ. δίῃ¹¹ H³ M² : δειλῆ¹¹ H²

ἄλλοτε μὲν τε Νότος Βορῆν προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ' αὐτ' Εὖρος Ζεφύρω εἴξασκε διώκειν.

Τὸν δὲ ἶδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἴνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήσασα,
νῦν δ' ἄλδος ἐν πελάγεσσι θεῶν ἔξ ἔμμορε τιμῆς. 335
ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·
αἰθυίη δ' εἰκυῖα ποτῆ ἀνεδύσето λίμνης,
ἴξε δ' ἐπὶ σχεδίου καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

“Κάμμορε, τίπτε τοι ὦδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
εἴματα ταῦτ' ἀποδὺς σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
κάλλιπ', ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἔστιν ἀλύξαι. 345

τῆ δέ, τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι
ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειω δέος οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἔπην χεῖρεσσι ἐφάψαι ἠπείροιο,
ἄψ ἀπολυσάμενος βαλέειω εἰς οἴνοπα πόντον
πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέσθαι.” 350

Ἦς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,
αὐτῆ δ' ἄψ ἐς πόντον ἐδύσето κυμαίνοντα
αἰθυίη εἰκυῖα· μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν.
αὐτὰρ ὁ μερμήριξε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν· 355

331 πρόεκε Ο, Plut. vit. Hom. ii. 109: προσέηκε et ἐπέειπε (sic) scholl. 295. 334 αὐδήσασα ο: οὐδήσασα Aristoteles (ἐπὶ δὲ τῆς Ἰνῶς οὐδήσασα μεταγράφει ποτὲ μὲν εἰς τὸ αὐλήσασα, schol.), Chamaeleon, cf. κ 136 337 οὐκ ἐφέρετο ἐν τοῖς πλείοσι. Ἀρίσταρχος δὲ περὶ μὲν τῆς ἀθετήσεως διατάζει, γράφει δὲ διὰ τοῦ ὑ ὑπεδύσατο· ἐν δὲ τισιν ἀνεδύσατο (ut codd.). cf. 35^a ποτῆ] ποτῆν f g j: ποτῆ H² (ποτὶ a): γρ. καὶ ποτῆν, πτῆσιν, ζμεινον δὲ χωρὶς τοῦ ὕ ἐν δοτικῇ schol. testatur et nominativum Eust. (ἤγον πετασθείσα) 338 πολυδέσμου εἶπέ τε μῦθον U⁸, cf. 33 η 264 342 ἔρδειν d al. ἀπινύσκειν Aristoph., cf. O 10: ἀπίνυτος R¹⁷ 346 στέρνοιο (codd.) et στέρνοισι (g i k r) Ar. διχῶς: -οισι Timon fr. 16. i 349 ἀπολυσάμενος e g Mon. Pal.: ἀποδυσ- cet. ἐπὶ b 351 om. g

“ὦ μοι ἐγώ, μή τίς μοι ὑφαίνῃσιν δόλον αὐτε
ἀθανάτων, ὃ τέ με σχεδίου ἀποβῆναι ἀνώγει.
ἀλλὰ μάλ' οὐ πω πείσομ', ἐπεὶ ἐκὰς ὀφθαλμοῖσι
γαίαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον· 360
ὄφρ' ἂν μὲν κεν δούρατ' ἐν ἀρμονίῃσιν ἀρήρη,
τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχω·
αὐτὰρ ἐπὶν δὴ μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
νήξομ', ἐπεὶ οὐ μὲν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.”

Ἦος ὁ ταυθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν, 365
ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινὸν τ' ἀργαλέον τε, κατηρεφές, ἤλασε δ' αὐτόν.
ὥς δ' ἄνεμος ζαῆς ἦταν θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη,
ὥς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 370
ἀμφ' ἐνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὥς ἵππον ἐλαύνων,
εἴματα δ' ἐξαπέδυσε, τὰ οἱ πόρε διὰ Καλυψῶ.
αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν,
αὐτὸς δὲ πρηγῆς ἀλλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
νηχέμεναι μεμαῶς· ἴδε δὲ κρείων ἐνοσίχθων, 375
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὄν μυθήσατο θυμόν·

“Οὔτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,
εἰς ὃ κεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγῆης·
ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἕολπα ὀνόσσεισθαι κακότητος.”

Ἦς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους, 380
ἴκετο δ' εἰς Αἰγιάς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κόυρη Διός, ἀλλ' ἐνόησεν·
ἦ τοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·

356 ἄλλον fi: ἄλλος q s ut con. Bentley 365 δῖος ὀδυσσεύς
beg i j k s 366 δ' om. s U² U⁸ Eust. 369 ἄλλη] ἄλλα f k s
372 om. k L⁸ 373 στέρνοισι d i k l r, cf. 346 378 ἀνθρώποισι]
φαιήκεσσι d j l γρ. M² μιγείης codd. (σαπήρη Ar. T 27) 379 κακό-
τητα d g j l Mon. 382 κόυρη e f g i j L⁴: θυγάτηρ cet.

ᾠρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν, 385
 ἦος δ' Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
 διογενῆς Ὀδυσσεὺς θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.

Ἔνθα δὴ δύο νύκτας δύο τ' ἡμέματα κύματι πηγῷ
 πλάζετο, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον.

ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμῶν ἐϋπλόκαμος τέλεσ' Ἡώς, 390

καὶ τότε ἔπειτ' ἀνεμος μὲν ἐπαύσατο ἠδὲ γαλήνη

ἔπλετο νημεῖη, ὃ δ' ἄρα σχεδὸν εἶσιν εὐγαίαν

ὄξυν μάλα προῖδων, μέγαλον ὑπὸ κύματος ἀρθείς.

ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀσπασίως βίωτος παίδεσσι φανήη

πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κείται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων, 395

δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δὲ οἱ ἔχραε δαίμων,

ἀσπασίον δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν,

ὡς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν εἰσατο γαῖα καὶ ὕλη,

νῆχε δ' ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι.

ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπὴν ὅσσον τε γέγωνε βοήσας, 400

καὶ δὴ δούπου ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·

ρόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο

δεινὸν ἐρευγόμενον, εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλως ἄχνη·

οὐ γὰρ, ἔσαν λιμένες νηῶν ὀχοί, οὐδ' ἐπιωγαί,

ἀλλ' ἄκται προβλήτες ἔσαν σπιλάδες τε πάγοι τε· 405

καὶ τότε Ὀδυσσεύης λυτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,

ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

“ὦ μοι, ἐπεὶ δὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι

Ζεὺς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐτέλεσσα,

ἐκβασίς οὐ πῆ φαίνεθ' ἄλως πολιοῖο θύραζε· 410

385 κραιπνὸν pro κραιπνὸν C ἔαξεν quidam (μεταγράφουσι):
 ἔταξεν Br: ἔξεν Plut. vit. Hom. ii. 109, schol. 295 386 ὄπ(π)ως
 quidam: εἰσὸκε R⁵ U¹: ἔως ὄγε (ὡς L⁴ T, ὅτε R¹⁰, ὅδε C) vulg. corr.
 Lachmann 391 ἢ δὲ Ar. (ἄρθρον δεχόμενος τὸ ἦ) b al.: ἠδὲ cet.,
 cf. μ 168 393 ὑπὸ] ἐπὶ Rhianus, Aristoph. 394 φανήη Ar.
 (X 73) Eust. (τινὰ τῶν ἀντιγράφων ἐν δυσὶν ἦτα): φανείη codd.
 397 v. om. U⁵, ἀσπασίως κ p L⁵ 402 v. om. Pal. δὲ μέγα R¹, Ar.
 lex. in Ῥοχθεί, E. M. 705. 29: δ' ἄρ C ποτὶ περὶ P⁷ 404 ὄχοι
 codd. em. Postgate, cf. lemma schol. V, Orph. Arg. 1200 408 ἰκέσθαι
 b, cf. α 21 κ 175 409 λαῖτμα] κύμα d l m ἐτέλεσσα a b f g i k:
 ἐκβασίς vulg.: ἐπέρησα P¹ U¹ ed. pr.

ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὄξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα

βέβρυχεν ῥόθιον, λισσῆ δ' ἀναδέδρομε πέτρη,

ἀγχιβαθῆς δὲ θάλασσα, καὶ οὐ πῶς ἔστι πόδεσσι

στήμεναι ἀμφοτέροισι καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·

μὴ πῶς μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρη 415

κῦμα μέγ' ἀρτάξαν· μελέη δὲ μοι ἔσσεται ὄρμη·

εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἦν που ἐφεύρω

ἠϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης,

δεῖδω μὴ μ' ἐξαυτὶς ἀναρπάξασα θύελλα

πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρη βαρέα στενάχοντα, 420

ἠέ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύη μέγα δαίμων

ἐξ ἄλως, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·

οἶδα γὰρ ὡς μοι δῶδυσται κλυτὸς ἐννοσίγαιος.”

Ἦος ὁ ταῦθ' ὄρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

τόφρα δὲ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχέϊαν ἐπ' ἀκτῆν. 425

ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινούς δρῦφθη, σὺν δ' ὄστ' ἀράχθη,

εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

ἀμφοτέρησι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,

τῆς ἔχετο στενάχων, ἦος μέγα κῦμα παρήλθε.

καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε, παλιρρόθιον δὲ μιν αὐτὶς 430

πλήξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δὲ μιν ἔμβαλε πόντω.

ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο

πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰ λαίγγες ἔχονται,

ὡς τοῦ πρὸς πέτρησι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν

ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν· τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν. 435

ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,

εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

κύματος ἐξαναδύς, τὰ τ' ἐρεύγεται ἠπειρόνδε,

νῆχε παρέξ, ἔς γαῖαν ὀρώμενος, εἴ που ἐφεύροι

412 ἀναδέδραμε g Pal. 422 εἰν ἀλί Ar. teste schol., at idem
 ἢ διπλῆ . . . ὅτι ἐν θαλάττῃ ὡν λέγει ἐξ ἄλως. hoc codd. 424 ἔρμ.
 codd. 426 ῥινός τ' f: ῥινούς τε (τ') vulg.: τε om. Wolf: τε δρῦφθη
 L⁷ U⁷, quod conl. Kayser, cf. 435 σὺν τ' vulg.: σὺν δ' a f g i k
 431 ἀπεσσύμενον Dem. Ixion, cf. 314 435 ἀπέδρυφθεν d L⁸ P¹ U⁵:
 ἀπόδρυφεν j 437 ἐπὶ φρεσὶ θῆκε [θεὰ] h γρ. H³ Pal. = 427

ἠϊόνας τε παραπλήγας λιμένας τε θαλάσσης. 440
 ἀλλ' ὅπε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
 ἴξε νέων, τῆ δὴ οἱ εἴσατο χῶρος ἄριστος,
 λείους πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ἔγνω δὲ προρέοντα καὶ εὔξατο ὄν κατὰ θυμόν·

“Κλυθι, ἄναξ, ὅτις ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ' ἰκάνω
 φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς. 446
 αἰδοῖος μὲν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 ἀνδρῶν ὅς τις ἴκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
 σόν τε ῥόον σά τε γούναθ' ἰκάνω πολλὰ μογήσας.
 ἀλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἰκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.” 450

Ἄως φάθ', ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὼν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα,
 πρόσθε δὲ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ' ἐσάωσεν
 ἐς ποταμοῦ προχόας· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γούνατ' ἔκαμψε
 χεῖράς τε στιβαράς· ἀλλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
 ᾧδε δὲ χροά πάντα, θάλασσα δὲ κήκιε πολλή 455
 ἂν στόμα τε ῥῖνὰς θ'· ὁ δ' ἄρ' ἀπνευστος καὶ ἀνανδος
 κεῖτ' ὀλιγηπελέιον, κάματος δέ μιν αἰνὸς ἴκανε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
 καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἔο λῦσε θεοῖο.
 καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἀλιμυρήεντα μεθήκεν, 460
 ἂψ δ' ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον, αἰψα δ' ἄρ' Ἰνώ
 δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιασθεῖς
 σχοίνῳ ὑπεκλίθη, κύσε δὲ ζεῖδωρον ἄρουραν·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὄν μεγαλήτορα θυμόν·

“ὦ μοι ἐγώ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
 εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάσσω, 466
 μὴ μ' ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέροση
 ἐξ ὀλιγηπελῆς δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·

445 πολύλλιστος **g j k r s** Eust.: πολὺκλιστος **f**: πολὺ κάλλιστον **R**¹⁰,
 cf. h. Apoll. 347 455 ᾧδε **q**: ᾧδ' ἐς χροά πάντα γρ. **Br**: ᾧδησ'
 ὄγκφ quidam 456 ἀνάπνευστος **f U**⁸ ἀνανδος] ἀνανδρος **s**:
 ἀγευστος **L**⁴ 458 ἐμπνυτο **Ag.**, **Pal.** corr. **P**⁷ (εἰμπ·): ἔμπ. **cet.**
 459 ἔο **Zen.** vulg. (ἔω **P**² **R**¹¹ **U**⁸): ἔθεν v. l. ant. (ἡ κοινή), cf. η 217
B 239 **F** 384 466 φυλάσσω **Ag.**: φυλάξω **codd.**

αὔρη δ' ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
 εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην 470
 θάμνοισ ἐν πυκνοῖσι καταδράθω, εἰ με μεθήη
 ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθη,
 δεῖδω μὴ θήρεσσω ἔλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.”

Ἄως ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
 βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τῆν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὔρεν 475
 ἐν περιφαινωμένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνοισ
 ἐξ ὀμβόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλῆς, ὁ δ' ἐλαῖης.
 τοὺς μὲν ἄρ' οὐτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων,
 οὔτε ποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτίσιν ἔβαλλεν,
 οὐτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὡς ἄρα πυκνοὶ 480
 ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδῖς· οὐς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
 δύσετ'. ἄφαρ δ' εὐνήν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλησιν
 εὐρείαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἠλιθα πολλή,
 ὄσσον τ' ἤε δύο ἤε τρεῖς ἀνδρας ἔρυσθαι
 ὄρη χειμερῆη, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι. 485
 πῆν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
 ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῆ ἐνέκρυψε μελαίνῃ
 ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
 σπέρμα πυρὸς σῶζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὔη, 490
 ὡς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ', ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 δυσπονεὸς καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

469 om. **C** πνέει] πέλει **d f r U**⁸ **schol.** **Ap.** **Rhod.** **iv.** **111**
 471 μεθήη **codd.**, cf. 394 472 πυκνὸς **f** 473 δεῖδια **e J L**²
 (**Aristoph.** **Ξ** 44) 477 ἐν τοῖς ὑπομήμασι γεγαῶτας **schol.**
 φυλῆς] πετέλης γρ. **O** 478 διάη **a b L**⁸: διείη **vulg.** 479 ποτ']
 μὲν **d**: μὴν **o m P**¹: μιν **j**: οὐτ' **a d R**¹ 481 ἐπαμοιβαδόν **Herod.**
Δ 222 482 δὲ ὕλην **f**, γρ. **Br U**⁸, **Eust.** 489 ἐσχατιῆς **M**² **U**¹:
 ἐσχατιῆ **o L**⁴, cf. **i** 182 490 αὔη **Dem.** **Ixion**: αὔοι **codd.**